

ETNAPOLIS

GLASOVI RAZGLASA

I

Posao koji će uskoro početi početak
posla posao koji će se uskoro završiti
kraj posla sve je ovde unapred definisano
snimljenim glasovima sve je ovde finalizovano
da budu sinhronizovane sve aktivnosti
nežnom glasu žene pripada da najavi
otvaranje centra da poželi prijatan
boravak svima koji ga posećuju da podeli
srdačne srećan rad onima koji tu provode sate
a odlučnom muškarcu dar za muške
zapovesti kojima se nagonski pokoravate
glas koji poziva da se zarade rashodi
glas koji zahvaljuje na ukazanom poverenju.

II

Klijent ima potrebu
za bezbednošću klijent
ima potrebu za zabranama klijent
treba propise
klijent hoće tačno
vreme i tačan
svoj položaj, da tu bude
uniformisano obezbeđenje, telekamere,
i da ga neko podseća na telekamere,
protivpožarna služba,
očišćen pod, da sve
funkcioniše, sigurne granice,
da sapun u toaletima, da nedeljom
misa, da eventualne informacije,
da cene pravilno izložene, da sve se
slaže.

III

A zabrana, očeva
znamenka, u Etnapolisu govori
muškim glasom: zabranjeno je ulaziti
u lift s kolicima, zabranjeno je pušiti,
zabranjeno je parkirati na mestu označenom
za invalide.

Dok iza ovih
slabih ograda, mise sa željama
za prijatan boravak, za lepu
kupovinu, za srećnu novu godinu stoji
gostoprимljivi glas žene jer ženi spada
u nadležnost sfera afekata,
kućnih poslova, toplih
ruku na licu.

IV

Potom muški glasovi uživo
koji ruše nekoliko puta
dnevno opsenu
muzike – sredstva ne
cilja – glasovi s katanijskim
naglaskom kroz koje se karakter
gotovo prozire iza
unapred utvrđenih formula
(„Pažnja: vlasnik
sledećeg automobila [...] s
tablicom [...] moli se
da ga ukloni
što pre. Ponavljam...“). Jedna
digresija: potom se vaspostavlja
opsena, teče ispočetka
gvožđevita muzika koja se ipak
sleže ispod
praga pažnje: i
ne više opsena, nego ponovo
muzika, koja je sredstvo, ne
cilj.